

vsako leto potegnejo radi na višjo svoto in bode tudi letos najbrž takó. — Nemški šulverein gre, posebno na Dunaji rakovo pot in so vsled tega vodje pri šulvereinu si jako v skrbéh, odkod dobiti denarja za ponemčevalne svoje šole. Nam je tako prav!

Štajarsko. Državni poslanec trgovske kamore v Gradci, pl. Ludwig je zbral v ponedeljek svoje volilce, da jim poroča o svojem delovanju. Volilci so bili z njim zadovoljni, no on pa tudi z volilci. — Nemški naši sosede se tožijo, da se pri njih dobi le redko zdravo vino in čemu je potlej neki postava za varstvo vina? Enake tožbe pa so tudi pri nas, posebno po mestih se dobi redko kje pravo vino.

Koroško. Nemci v Beljaku so si sedaj v laséh ter se tožijo križema na razžaljenje časti. Poslanec dr. Steinwender je zato slabe volje, ali kaj hoče, saj so dovolj ljudi navadili na hujskanje, prej zoper slov. ljudstvo in zakaj bi se tedaj ne obrnilo zoper Nemce? — Železnica se potegne iz Celovca čez Ljubelj na Kranjsko, stroškov bode za-njo nekaj čez milj. goldinarjev.

Kranjsko. Dež. zbor je dovolil c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani 15.000 fl. za kmetijsko razstavo, ako jo priredi prihodnje leto. Skončal je dež. zbor svoje delo zadnjo soboto, brez posebne nesreče. Razmere med slov. poslanci so si ostale do konca enake — napete strune. — Poslanec dr. Ferjančič je imel v nedeljo shod volilcev v Vipavi ter so mu le-ti izrekli svoje zaupanje. Njegovo poročilo je bilo neki zanimivo.

Primorsko. Knezoškof dr. Missia iz Ljubljane in škof dr. Glavina iz Trsta sta prišla v Gorico. — C. kr. okr. glavar v Tolminu, grof Marenzi dobi pokoj, ker vlada ni z njim zadovoljna, pa tudi slov. ljudstvo ne plače za-njim. — Namestništvo je razpisalo volilce za mestni zastop v Trstu za dne 29. maja, 2. in 3. junija ter za dne 9. junija, slov. okolica pa voli dne 11. junija. Svet se praša, kaki moške da kje pridejo sedaj v zastop, pa skorej gotovo je, da iredentovci.

Hrvaško. V Zagrebu o binkoštih ne bode sv. birme, ker se nadškofa ni, pomožni škof dr. Pavletič pa je bolan. — Uradniki v Zagrebu so imeli shod ter so neki izrekli, da so iz prepričanja madjaroni. Čudna izjava!

Ogersko. Domobranski minister je prepovedal vojakom vdeležiti se, ko se razkrije spomenik honvedov. Vsled tega je vsak Madjar sedaj po konci, češ, da je to krivica! Slovesnost pa se vrži prihodnjo nedeljo v Budimpešti. — Gosposka zbornica je izrekla z veliko večino, da ima za narodno nesrečo predloge vlade o civilnih maticah. Vlada pa še ne odstopi od svoje volje v tej reči. No za to še pride že čas!

Vunanje države.

Rim. Sedanji poslanik sv. očeta Leona XIII. na Dunaji, kardinal Galimberti pride v Rim in na njegovo mesto stopi poslanik v Monakoven, nadškof Agliardi. — Kardinal Zigliara je umrl, bil je učen modroslovec in njegove knjige o kršč. modroslovju se na dobrem glasu.

Italija. Po vsej državi, izlasti pa v Rimu razsaja hripa; tudi v vrstah vojakov je veliko bolnikov. — V Milanu so prišli na sled družbi tatov, ki so kradli posebno na železnicah. V družbi so skorej sami olikani moške, in je več tujcev, tudi Madjarov med njimi.

Francija. Kdo bode predsednik republike, kedar izteče doba Sadi-Carnota? Da ta ne bode, je gotovo in se sploh sodi, da bode kak general, najbrž Saussier. On je pri republikancih na dobrem glasu. — Poslanec Letelier ne bode predlagal, naj se drž. zbor v Parizu razpusti: ljudém še ni za nove volitve prava volja; kdo vé, če pride toliko republikancev nazaj v zbor, kolikor jih sedi sedaj v njem?

Anglija. Kakor po večih krajih, tako imajo tudi v tej državi sušo in je tam toliko silna, da se na polji in travnikih vse suši in torej ne bode ni žetve ni košnje! — Razprave o home-ruli, ustavi za irsko kraljestvo, gredó počasi naprej, doslej še srečno.

Nemčija. Govorica, da je v Hamburgu sopet kolera, se neki ne vresničuje. Hvala Bogu! — Priprave za nove volitve se vršijo po vsem cesarstvu, ali doslej še ni mogoče reči, če dobi vlada dovolj poslancev za svoje vojaške predloge. Cesar Viljem je slabe volje, ali o Bismarcku noče nič slišati.

Rusija. Nihilisti, ta ničemna šiba države, so iznova na svojem pogubnem delovanju in je sedaj na redarjih in žandarjih, da jih zasledijo ter jim zastavijo delovanje. Ali to bode za-nje težko delo, saj so nihilisti že pri višji gospódi!

Bolgarija. Knez Ferdinando se je s svojo mlado soprogo vrnil v Trnovo ter so jima ondi napravili bakljado. Tujcev je privrelo k temu toliko, da se jih je mesto napolnilo. — Sobranje se je v torek odprlo ter se posvetovanje o njem izvrši najdalje do 14 dnij.

Srbija. Kralj Aleksander pričakuje svoje starše, Milana in Natalijo, še le v prihodnjem meseci v Beligrad, ali potem ostaneta neki dalje časa na srbskih tléh. — Prejšnji ministri Avakumović, Stojanović in Alković dobijo pokojnino in torej ne pridejo na tožnjo klop. Je tako brž najbolje!

Turčija. Kolikor si sedanji sultan Abdul Hamid tudi prizadeva, naj se državne kase napolnijo, ne gre mu po sreči. Uradnikom, pa tudi vojakom ne more se več redno plačevati, ker je v drž. kasah navadno tema. Odkod to prihaja?

Grecija. Novo ministerstvo je sestavljeno in njemu je naloga dobiti posojila na lažje pogodbe, kakor so bile doslej. No volja je dobra, ali kaj bode s posojilom? Treba ga je državi in ker to znajo Rotschild in tovariši, ne dajo denarja brez dobička za-se.

Afrika. Francoski general Dodd, tisti ki je v Dahomeji zmagal čez kralja Behainzina, podal se je v domačijo, ali vrne se najbrž nazaj, da vredi tamošnje razmere po volji francoske vlade. Ali kaj poreče k temu domače ljudstvo?

Amerika. V Braziliji imajo revolucijo in prišlo je že do boja, toda obé stranki si svojite zmago. To pa je vendar-le težko. — Razstava v Chicagu ostane tudi v nedeljo odprta, ali vsi stroji stojijo vso nedeljo. Vidijo se torej le reči, ne pa tudi delovanje.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Razlegalo se je vršenje, treskanje in pluskanje vode, valeče se čez krov; ladijo je tiralo in metalo sem ter tja. Ženske so vpile, otroci se jokali, moške tekali za prtjago; sredi te zmešnjave in zmede se je pa slišal predirajoči žvižd piščalk in molko ropotanje mornarjev, begajočih po krovu.

»Devica bistriska!« zašepeta Micka.

Kljun ladijski, v katerem sta se nastanila, vzletaval je in se utapljal, kakor bi bil besen. Na vzlic temu, da sta se držala za postelišče, metalo je vendar ž njima tako, da sta včasih udarila ob steno. Rjovenje valovja se je povečalo in strop je škripal tako presunljivo, da se je zdelo: pri tej priči poknejo s treskom deske in tramovi.

»Drži se Micka!« kričal je Lovrenc, da bi prevpil

viharja hrumenje; ali groza mu naglo zapre sapo; tako tudi drugim. Otroci so nehali plakati, ženske upiti; le prsa se sopla hitreje; roke pa se držale za razne nepremične predmete.

Besnost viharja je rasla neprestano. Razbrzdali so se vsi življi; megla se je povečala s temo, oblaki z vodo, vihar s penami; valovje je treskalo v parnik, kakor bi pokali topovi, in ga metalo na desno, v levo in od oblakov na dno morja; včasih so valovja peneci vrhovi prehajali vso njega dolžino; ogromno valovje je vrelo, ko bi bilo le jedno strašno vrenje.

Svetilke so ugasovale v dvorani. Temnilo se je bolj in bolj; zdelo se je torej Lovrencu in Micki, da prihaja že smrtna temota.

»Micka!« začne kmet s pretrganim glasom, ker ni imel sape; »Micka, odpusti mi, da sem te peljal v pogin. Že je došla najina poslednja ura. Ne bodeva več z grešnimi očmi gledala sveta. Ne moreva se izpovedati; ni nama maziljenja poslednjega; ni nama groba v zemlji, temveč iz vode bodeva šla na strašno sodbo; ubožica!«

In ko je tako govoril, razumela je Micka, da ni več pomoči. Razne misli so spreletale njeno glavo; izvijali so se jej iz prs bolešni vzdih:

»Priprošnjica moja, usmili se me! reši me!«

In žaloba kruta stisne tako njeno srce, da je začela glasno ihteti. Ihtenje se je razlegalo po tej dvorani, kjer so vsi ljudje molčali, kakor na pogrebu. Samo jeden glas je kriknil iz kota: »still!« ali brž je umolknil, ko bi se ustrašil lastnega zvoka. Med tem je padlo steklo svetilniko z nova na tla, in plamen je ugasnil. Stemnilo se je še bolj. Ljudje so se tiščali v jeden kot, češ, da bi si bili bližje. Nastalo je osuplo molčanje. Hipno se sredi tišini razlegne Lovrenčev glas:

»Kirije elejson!«

»Kriste elejson!« odgovarjala je Micka.

»Kriste usliši nas!«

»Oče nebeški, usmili se nas!« Molila sta litanije.

Čudno slovesno je po tej temni dvorani donel glas starca in od ihtenja pretrgani odgovor dekleta. Nekateri izmed izselnikov so se odkrili. Sčasoma je deklica nehala plakati; glasova sta bila močnejša, čistejša; od zunaj jima je priglašala burja tuleča.

Hipoma se razlegne krik med stoječimi blizu izhoda. Val je odpahnil dveri in se valil v dvorano. Voda se je šumeč razlila po vseh kotih; ženske so vreščale in begale na postelje. Dozdevalo se je vsem, da je to že konec.

Brž potem ostopi služilni častnik s svetilko v roki, ves moker in zarudel. Z nekaterimi besedami umiri ženske, češ, da je voda udrla le slučajno; na to še pristavi, da nevarnost ni velika, ker je parnik na širokem morju. In res je pretekla ura za uro. Vihar je razsajal čimdalje besneje. Parnik je škripal, utapljal se s kljunom, nagibal krov, pokladal se na boka, toda ni utonil. Ljudje se nekoliko umirijo; nekateri so šli spat. Minilo je znova nekaj ur; v temno dvorano je udirala skozi gornje zamreženo okno siva svetloba. Dan se je delal na oceanu, bled, ko bi bil ustrašen, žalosten, mračen; vendar je donasal neko tolažbo in nadejo. Odmolivši vse molitve, katere sta znala na pamet, vlezeta Lovrenc in Micka na svoje postelje in zaspita trdno.

Vzbudil ju je še le glas zvonā vabečega k zajutruku. Toda nista mogla jesti, glava ju je bolela; starcu je bilo še slabše ko dekletu. V njega zmedeni glavi se ni moglo sedaj nič prav urediti. Lah, ki ga je zavodil na pot v Ameriko, mu je res pravil, da se je treba voziti čez morje; ali on si nikoli ni mislil, da bi moral prepluti toliko širjavo in se voziti toliko dnij in nočij. Menil je, da se prepelje z biodom, kakor se je mnogokrat prevažal čez Dravo, kadar je hodil k Sv. Martinu

na božjo pot. Ko bi bil vedel, da je morje tako ogromno, ostal bi bil v Bistrici. Vrh tega ga je še vznemirjala druga misel: ni li morda potoval v pogubo duše svoje in dekleta? Je-li ne greši človek, ki izkuša Boga in se spušča na tako valovje, čez katero se je trebalo voziti že sedmi dan do drugega obrežja, če se sploh nahaja kako obrežje na drugi strani? V tem strahu in dvomu mu je še bilo prebiti kakih štirinajst dnij; vihar sam je še besnel osem in štirideset ur; potem se je nekoliko premenilo. Drznil se je zopet iti z Micko na krov; ali ko sta zazrla valovje, ki je še bilo razburkano in črno, mislila sta si, da ju otima iz teh globočin le božja roka, a ne moč človeška. (Dalje prih.)

Smešnica. »Sosed«, nagovori kmet vaškega čevljarja, »sosed, včeraj pa si ga imel v redu pod klobukom!« »Resnica«, odvrne mu čevljar, »resnica, toda kaj čemo? Pri meni mora biti vselej vse v redu.«

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval za pogorelce v Zahomeah, v Zilski dolni na Koroškem, 1000 gld. iz lastnega premoženja.

(Sv. birma.) Mil. knezoškof delijo, kakor po navadi, tudi letos na binkoštno nedeljo po poznem sv. opravilu v stolni cerkvi v Mariboru zakrament sv. birme.

(Sklep sv. misijona.) V nedeljo so mil. knezoškof slovesno sklenili sv. misijon v stolni cerkvi v Mariboru. Udeležba je bila ves čas obilna in velika cerkev je bila še pogostem premala ter ni mogla vselej vsprejeti vseh poslušalcev. Tudi v spovednicah je bilo veliko dela. Kakor je podoba, taja se torej tudi v Mariboru led maloverstva.

(Imenovanje.) Dr. Eberard baron Mylius pride od c. kr. namestnije v Gradci k c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru in Ervin pl. Prah gre iz Maribora k c. kr. okr. plavarstvu v Celji.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Šentjurju na južni železnici je imela v nedeljo svoje letno zborovanje. Poleg domačih udov je bilo tudi nekaj gostov iz Celja, Žalca in Ljubljane. Predsednik Fr. Pisanec iz Vezovij je v jasnem govoru razložil kmetom, čemu da imamo družbo sv. Cirila in Metoda. Č. g. Alojzij Kreft, župnik na Kalobji, pa je povdarjal, kaj slov. ljudstvo jači: sloga in za družbo se je nabralo to večer 56 gld. Lepa svota za slov. šole na mejah!

(Iz Brežic) izvemo, da je vzbolel dr. J. Schmirmaul, zdravnik pri dež. bolnišnici, na umu ter so ga že odpeljali v blaznico v Feldhofu pri Gradci. Škoda vrlega zdravnika in vernega rodoljuba!

(C. kr. ministerstvo) za pravosodje na Dunaji je odbilo prošnjo »Nemcev« v Celji, naj osnuje mesto za tretjega c. kr. notarja in sicer za Nemca. To je bila pač otročja prošnja, vredna »Nemcev v Celji«.

(Podpora.) Slov. poslanci v deželnem zboru v Gradci so zložili 40 gld. ter jih darovali akademskemu društvu »Triglav« v Gradci v podporo namena tega društva.

(Velika nedelja) dobi novo slov. društvo: Bralno društvo »Mir« in je c. kr. namestnija pravila za-nj že odobrila. Sedaj je treba, da se oglasi dovolj udov in da se izvolijo pravi možje v odbor, sicer ostane plamen — brez ognja.

(Zmaga.) V Tokačevem pri Slatini so tokrat zmagali v vseh razredih pri obč. volitvi narodni možje in je s tem padla zadnja trdnjava nemškutarije v tej župniji. Iz srca jim častitamo pri tej zmagi.